



SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK

*obcí Mladý Smolivec, Starý Smolivec,
Radošice, Budislavice a Dožice*

V tomto čísle

Cestování do Litvy druhá část

MAS na Zemi živitelce

Starosmolivecká pouť

Výtvarná soutěž našich školáček

Rozhovor s naším spoluobčanem

Dotazníky, vtipy, křížovka

All boats sail forward to God, in which one of them are you in?

(Všechny lodě plují k Bohu, na které z nich jsi ty?)

2. část

Náš ranní program se osvědčil a proto i ve čtvrtek ráno hrajeme basket a koupeme se v jezeře. Po snídani přichází na řadu český jazykový koutek, kde se kromě běžných základních sloviček snažíme vysvětlit i užití tak často používaného slova „vole“. Marně. Po desáté hodině odjíždíme navštívit známé litevské poutní místo The Hill of Crosses (Horu křížů). Na malém prostoru ne větším než 3 fotbalová hřiště se tu nachází tisíce křížů a křížků všech velikostí. Místo, které v době nedávno

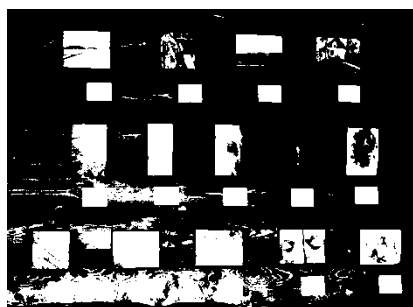


Hora křížů

minulé sloužilo především jako tichý protest proti sovětské „okupaci“, dnes již opět slouží především poutníkům a jejich rozjímaní nad Bohem. Našli jsme zde dokonce i české kříže. Cestou zpět zaznamenáváme duševní propad, zastavujeme se v „chrámu“ dnešní doby – nákupním centru. Po dvou hodinách stojíme před autobusem s plnými taškami, bez rozdílu mezi národy. Vizitka to sice moc dobrá není, ale našich tváří se zračí uspokojení. Dnešní večer mají ve své režii Poláci. Polonéza, klobása a oštěpek potvrzují blízkost našich národů.



Páteční ráno probíhá standardně. Snad jen lámání jazyka turečtinou je trochu zvláštní. Pak již začíná nekončící proces výběru té nejlepší fotografie z mnoha pořízených, jejich obhajování před Simou, vymýšlení jejich názvů a znovu obhajování. Během dne jsme museli sehrát několik povzbuzujících her proti trdomyslnosti. V nich jsme pokračovali i večer, neb národní večery již byly vyčerpány.



Naše výstava fotografií

Gradující únava se projevuje sobotní ráno, kdy spíme až do snídaně. Dopoledne za hraní her vyčkáváme příjezdu Simy s vyrobenými fotkami. Přijíždí až po obědě. Hned naskakujeme do autobusu a jedeme do Pakutvenai instalovat naši výstavu. Pak ještě zkusíme litografickou kresbu a účastníme se úžasného kostelního koncertu. Naše sympatie si získává farář organizátor a zvukař v jedné osobě. Po koncertě se přesouváme zpět k naší výstavě, děláme pár společných fotek a kocháme se pohledem

na naše „umělecká“ díla. Tím vlastně končí naše litevské setkání. Tedy vlastně ještě poslední večer. Podávalo se grilované maso, probíhaly „děkovačky“, promítalo se prezentační video projektu a byla vlastně poslední možnost si ještě popovídat s novými přáteli. Musíme přiznat, že jsme se na rozloučenou symbolicky napili a ulehli do našich postýlek.



Kostelní koncert

Poslední ráno zahajuje basketem pouze Michal a Aneta, zbytek prostě nevstal. Balíme věci do našich ne zrovna malých kufrů, v 9 hodin se loučíme s Litevci a vyrážíme na letiště do Rigy. Letištní halu ještě chvíli bavíme poslední hrou, kterou se loučíme s Poláky a Turky. Pak už si jen přejeme šťastnou cestu zpět domů a se smutkem v tvářích odlétáme domů. V skrytu duše ovšem doufáme, že to nebylo naše poslední setkání. Rozhodně nikdy na tento výlet nezapomeneme a nikdy nebudeme litovat, že jsme do Litvy jeli. A proto tímto chceme poděkovat Místní akční skupině (MAS) sv. Jana z Nepomuku, že nám tento výměnný pobyt a spoustu nových zkušeností umožnili, děkujeme.



Čekání na letišti vRize

Shrnutí pobytu

- 1) Češi se jeví před očima ostatních jako extrémisté, neboť jako jediní jsme pravidelně chodili do vody za jakéhokoli počasí a v jakoukoli dobu.
- 2) Trošku neskromně přiznáváme, že jsme se převážně starali o zábavu a srandu. Smích nás provázel celým pobytem a i z nepříliš příznivých věcí jsme si nakonec udělali legraci.
- 3) Jiný kraj, jiný mrav, takže občas byly večere spíš boj sám se sebou, zda-li to vůbec dokážu celé sníst. Jen Češi si dokážou polít rýži kávou v domnění, že je to omastek a při každém národním večeru jsme byli u jídla jako první, ale ne vždy ho opouštěli jako poslední.
- 4) Jako jediní jsme schopni půjčit si letištní vozík i před zraky policistů.
- 5) Za jeden týden se nám povedlo, že na nás nikdy nezapomenou.

Aneta Slavičková, Karolína Černá

Prezentace MAS na veletrhu Země živitelka

Ve dnech 25. 8. - 30. 8. 2011 se uskutečnil v Českých Budějovicích 38. ročník Země živitelky, největšího a nejnavštěvovanějšího agroturistického veletrhu u nás, kterého každoročně navštíví více než 100 tis. lidí. Tématy byly: Obnova a rozvoj venkova, rostlinná a živočišná výroba, zemědělská technika, potravinářská výroba, lesní a vodní hospodářství, zahradnictví a pěstitelství, služby pro zemědělství, ostatní. Otevřen byl zbrusu nový pavilon T, zaměřený na Regionální potraviny.

MAS sv. Jana z Nepomuku se prezentovala spolu s Ministerstvem zemědělství a ostatními MAS v pavilonu R1. Nabízela nejen základní informace a přehled své činnosti, ale především využila možnosti propagovat cestovní ruch a zajímavosti regionu, ať už ve formě našeho turistického bulletinu Prameny, dalších materiálů a prospektů z infocenter regionu, či pozvánkami na zajímavé akce v letošním roce. Nechyběl ani prodej regionálních suvenýrů. Na stánku byli k dispozici Michal Arnošt a Pavel Motejzík, za město Spálené Poříčí Adéla Mašková a z infocentra Žinkovy Jana Ňáková.



Pavel Motejzík

Příměstský tábor v rámci projektu Integrací naruby do pohádky



Od 15. srpna se otevřeli dveře ZŠ ve Spáleném Poříčí pro děti, které se účastnily dalšího ročníku příměstského tábora, který pořádala Místní akční skupina sv. Jana z Nepomuku za podpory Nadace O2 a Města Spálené Poříčí.

Poříčského tábora se zúčastnilo 17 dětí z celého Spálenopoříčska. Jako v předešlých ročnících i tento rok připravovala pro děti program Lenka Vyskočilová. Kromě dětí s tzv. „normálním režimem“, se do programu opět zapojily děti ze sociálně slabých rodin i děti tělesně postižené. Ostatně na jejich přáních a potřebách byl celý koncept příměstského tábora postaven. Hodně času letos strávily s loutkářkou Hankou Čížkovou, která je zasvěcovala do tajů výroby loutek z látek, papíru a ze dřeva. Celý týden postupně připravovaly své divadelní představení, výrobou loutek a kulís počínaje a nacvičováním vlastních rolí konče. Nechyběla však ani výroba šperků z korálků, malování na hrnky, vyrobily si nástěnku do pokoje, či desky do školy za pomoci ubrousků. A když počasí lákalo na výlety, navštívily třeba hadí farmu v nedalekém Lučišti.

I letos tábor divadelním představením „O krásné Leontýnce a rytíři Brtníkovi“, které si děti celý týden připravovaly, vyvrcholil. Představení bylo rovněž odehráno na Městských slavnostech ve Spáleném Poříčí v rámci EHD - Dnů historického dědictví.

Lenka Vyskočilová

Pouť ve Starém Smolivci

Září je za námi a k němu neodmyslitelně patří pouťová zábava a samotná pouť Povýšení sv. kříže. Letos nám pouť vyšla na 18. září. Zábava se pořádá den předem tradičně v KD Starého Smolivce. Ale jak jistě všichni víte, naše hospůdka není v provozu. Myslivci, kteří zábavu každý rok pořádají, se s tímto problémem vypořádali, jak se patří. Hospoda byla otevřena již od pátku 16. září až do neděle, prakticky nonstop.

Sobotní zábava byla velice vydařená. Myslím, že účast byla velice slušná. Myslivci se postarali o to, aby všeho bylo dost, nic nedošlo. K poslechu a tanci hrála skvělá kapela MINIMAX. Kapela nám hrála až do tří do rána, ale někteří se nám ještě zdrželi. Pánové a chlapi chodili dámám a dívkám střílet růže a plyšáky do střelnice. Někdo radši preferoval kolotoč, podobný labutím. Dále zde byly menší atrakce pro malé děti.

Když jsem do minulého čísla psal pozvánku na tuto zábavu, zarazil mě název naší poutě – Povýšení sv. kříže. Jak to vzniklo? Co to znamená? Zapátral jsem na internetu i na stránkách naší obce a něco málo našel. Povýšení sv. Kříže je křesťanský svátek. V liturgickém roce ho slavíme 14. září. Tento svátek nám připomíná utrpení Ježíše Krista. Den po něm si připomínáme svátek Panny Marie Bolestné, který ukazuje na žal Panny Marie při Kristově smrti. V první polovině 18. století vystavěli Oselečtí ve Smolivci patrový barokní zámek s kaplí Povýšení sv. kříže. Tak za rok na pouti.

Jiří Krejčík

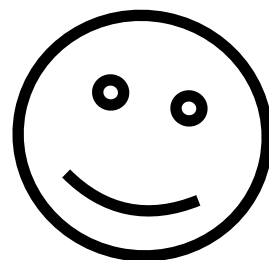
NĚCO PRO ZASMÁNÍ

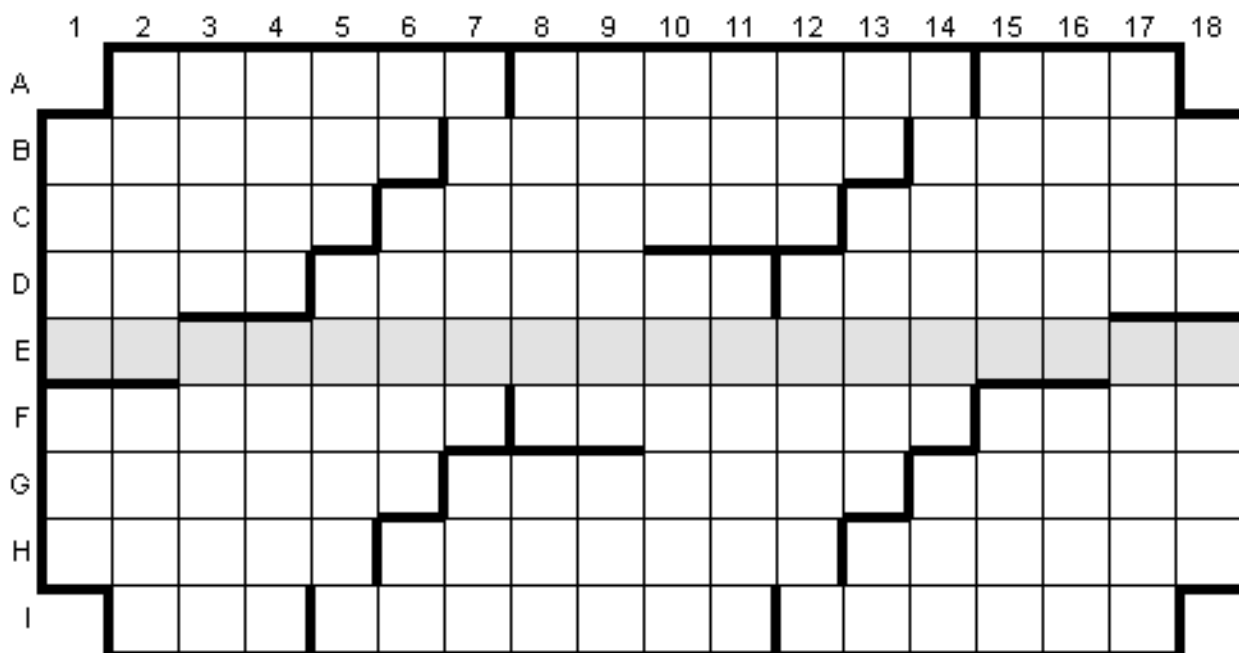
Farář se ptá na hodině náboženství dětí: "Kdo chce jít do nebe?" Hlásí se všichni kromě Pepíčka Kalianků. "Proč ty do nebe nechceš?" "Protože maminka říkala, že mám jít ze školy rovnou domů!"

Blondýnka sedící v restauraci si přečetla jmenovku prsaté číšnice a říká: "Jarmilka, pěkné jméno, a jak jste pojmenovala to druhé?"

Rodiče večer spěchají do divadla a pustí svému dítěti gramofon, aby po doposlechnutí desky šlo spát. Vrátil se za tři hodiny, dítě bije hlavou o zeď a volá: "Chci! Chci! Chci!" Z gramofonu se ozývá: "Chcete slyšet pohádku?....Chcete slyšet pohádku?...Chcete slyšet pohádku?....."

Policajt zastaví blondýnku na ulici a říká: "Slečno, Váš pes nemá košík." "Ale my nejdeme nakupovat." "Promiňte, to jsem nevěděl."





VODOROVNĚ: A. Část prahy 9; slovensky "obětavě"; zkratka Vietnamské strany pracujících. - B. Druh bílého vína; účastník apelačního podání (zast.); letec. - C. Děsit; zplodiny hoření; kolek. - D. Kyselá pochutina (slovensky); světadíl; člen poroty (slovensky). - E. Tajenka. - F. Pracovní oděvy; nevinout; být ve spánku. - G. Výstřih; chemický prvek značky Sb; vrch u Belehradu. - H. Stepní ptáci; pražský herec (Otakar); druh měděné rudy. - I. Stehy; nepadat (o dešti); bojový plyn.

SVISLE: 1. Hadřík (obecně); anglicky "lichý". - 2. Části zad nad lopatkou; část sloky. - 3. Značka dlaždiček; prvek schopný tvořit kyselinotvorné kysličníky. - 4. Kypřit půdu; horký pás po obou stranách rovníku. - 5. Sada; glykosid obsažený v aralce. - 6. Latinsky "a"; poleva na nádobí; SPZ Berouna. - 7. Menší orchestry; francouzský malíř. - 8. Sovětský biochemik; Evropan. - 9. Středoamerický stát; fanfára. - 10. Město v USA (stát Nebraska); sbor znalců. - 11. Vzorec nitridu tantalu; měřicí elektrotechnický přístroj. - 12. Starší zájmeno; nechutné nápoje. - 13. Zkratka výkonnostní třídy; jedno ze dvou jmen autora Sherlocka Holmese; značka spatu. - 14. Vypracovaný úkol (odborně); planetka. - 15. Obec u Prahy; druh spoje. - 16. Smíšení kapalin; titul ženy (slovensky). - 17. Náš skladatel a dirigent; mámit. - 18. SPZ Tábora; uhlovodík.

Pomůcka: 1. Odd. - 10. Eli.

Výtvarná soutěž v MŠ „U VEVEŘKY“

Před prázdninami se náš novinářský tým rozhodl zapojit do tvorby deníku i naše nejmenší. Při domluvě s paní ředitelkou z MŠ jsme se domluvili a zadali téma pro děti. Téma bylo „MOJE PRÁZDNINY.“ V září jsme společně vybrali vítězné obrázky. Děti jsme rozdělili do kategorií do 5 let a děti od 5 let. Některé děti jsme po prázdninách ve školce bohužel nenašli, proto jsme museli vybrat jiné vítěze.

Z kategorie do 5 let se na prvním místě umístila Elinka Hořejší a na místě druhém umístil Filip Konvář. Z kategorie nad 5 let máme jednoho vítěze, respektive vítězku, kterou je Andrea Šimová. Vítězům budou předány sladké odměny. Jsme moc rádi, že se naši nejmenší zúčastnili.

Touto cestou bychom chtěli určitě poděkovat paní ředitelce MŠ, která s námi spolupracovala a samozřejmě našim nejmenším.

Omlouváme se, že zde nezveřejníme obrázky, které vyhrály, ale z důvodu černobílého tisku, by nebyly obrázky k uvidění. Děkujeme za pochopení.

Veronika Straková

Měsíc ŘÍJEN

9.10. Posvícení v Dožicích

16.10. Posvícení ve Starém Smolivci

26. a 27.10 podzimní prázdniny

28.10. Den vzniku samostatného

československého státu – děčka, hlavně

nechodte do školy

Rozhovor s Martinem Krátkým

Datum narození: 11.5. 1986

Povolání: OSVČ

Webové stránky: www.martinkratky.cz

Martin je velice známý stuntrider. Co to znamená? Na motorce dělá věci, které vypadají, jako že jsou proti přírodním zákonům...



V kolika letech si se rozhodl, že se staneš stuntriderem?

Rozhodl jsem se v 15ti letech, když jsem viděl fotografie jezdců v časopise ČMN. V tu chvíli jsem věděl, co chci dělat. Z počátku jsem zkoušel jen různé blbiny na kole a postupem času jsem se nebál trénovat na starém motocyklu.

Máš nějaký svůj vzor nebo ideál?

Vzorů mám více, ale je to například Jorian Ponomareff, Zoltan Angyal a Chris Pfeiffer.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

V roce 2011 jsem byl třetí na mistrovství Evropy v Rakousku a v roce 2010 jsem byl vyhlášen jako nejlepší kaskadér roku ČR. Myslím si ale, že od roku 2007 jsem v ČR nejlepší.

Jaký byl tvůj největší úraz?

Můj největší úraz byl, když jsem si nabodnul pánev na stupáčku. Bylo to pěkně ošklivé, ale teď se tomu již směji.

Na jaké motorce předvádíš své umění?

Mám dvě Kawasaki – ZXGR 2005 a MZ 150, se kterou jezdím po vystoupeních.

Jakým stylem tě podporuje tvoje rodina?

Babička měla z počátku trochu strach, ale teď už si zvykla. Všichni mi moc fandí a doprovázejí mě na vystoupení.

Dodržuješ zdravý životní styl, je to důležité?

Dietu nedržím, protože předpisy jsou volné.

Našel sis v tomhle odvětví nějaké přátele?

Potkávám zde spoustu lidí, přátele zde také mám. Chodíme do hospody a probíráme naše úspěchy.

Jak často trénuješ, aby si dosahoval tak dobrých výsledků? Je vůbec někde v okolí na trénování plac?

Trénuji šest dní v týdnu dvě až tři hodiny. Většinou jezdím do Tchořovic na letiště.

Je to finančně náročné?

Ano, bez sponzorů bych to vůbec nemohl dělat. Cestování za úspěchy je jedno z nejdražších.

Dělá ti někdo doprovod na závody?

Doprovází mě přátelé, kluci ze Smolivce a samozřejmě rodina.

Pocit'uješ kolem sebe nějakou závist?

Kolem sebe moc nekoukám, protože mě to nezajímá. Dříve to bylo všem jedno, ale s úspěchy se nepřejícnost lidí stupňuje.

Máš nějaký závod, který toužíš vyhrát?

Největší závody se konají v Evropě, ale nemám ani čas, ani peníze trénovat na tak velkou soutěž.

Máš čas na svůj soukromý život?

Na přátele si čas najdu vždy, ačkoliv ježdění a údržba motorky zabere spoustu času.

Je možné vidět v tomto sportu i ženy?

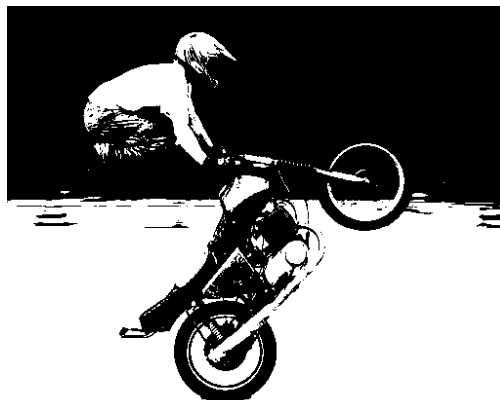
Také, ale opravdu málo. V každé zemi tak 1 holka

Kde opravuješ motorky?

Malé opravy si dělám doma s bratrem Zbyňkem a větší opravy mi dělají v Praze.

Můžeme tě vidět jen v ČR, nebo vyrážíš i za naše hranice?

Letos jsem byl na Slovensku, Švýcarsku, Srbsku, Maďarsku, Rakousku, Anglii a v Německu. Většinou mám spíše vystoupení než závody. Jezdil jsem také pro charitu, kde částka z celého dne šla na koupi čtyřkolky pro fyzicky postižené.

***Co nějaká zajímavost?***

Ve filmu Muži v naději, kde byla Simoně Stašový ukradena kabelka od jezdce na motorce, tak jsem v něm poznal svého kamaráda.

Děkujeme za rozhovor a přejem spousty úspěchů v kariéře, ale i v osobním životě.

Veronika Kubová

Neodmyslitelné dotazníky Veroniky Kubové

Jméno a příjmení : Josef Tupý
Datum narození : 18.5.1979
Týmová pozice : kam mě postaví
Číslo dresu : 3
Povolání : stavební inženýr

Čemu naše hvězdy dávají přednost ?			Odpověď
Zima	nebo	Léto	Léto
Svíčková	nebo	Knedlo,zelo, vepřo	Svíčková
Bílá	nebo	Černá	Bílá
Kino	nebo	Divadlo	Kino
Ovoce	nebo	Zelenina	Ovoce
Víno	nebo	Pivo	Pivo
Vraždy	nebo	Komedie	Komedie
Brusle	nebo	Lyže	Lyže
Nova	nebo	Prima	Prima
Sladký	nebo	Slaný	Sladký
Gott	nebo	Kabáti	Gott
Noc	nebo	Den	Den

Pár otázek ze soukromí :

Sport, který tě láká zkusit ?

Paraglaiding

Josef, to nám nemůžeš udělat.

Od kolika let hraješ fotbal ?

5

Malej Pepíček

Jak často cvičíš ?

3x týdně

Zajímá mě, jestli jsou v tom tréninky?

Co je pro tebe životní překážkou ?

světový jazyk

What?

Co je tvým životním cílem ?

Bydlet na hradě.

Bud' rád,že bydlíš na hromadě.

Jméno a příjmení : Pavel Panýrek
Datum narození : 26.4.1990
Týmová pozice : záložník
Číslo dresu : 9
Povolání : projektant

Čemu naše hvězdy dávají přednost ?			Odpověď
Zima	nebo	Léto	Léto
Svíčková	nebo	Knedlo,zelo, vepřo	Svíčková
Bílá	nebo	Černá	Bílá
Kino	nebo	Divadlo	Kino
Ovoce	nebo	Zelenina	Ovoce
Víno	nebo	Pivo	Pivo
Vraždy	nebo	Komedie	Komedie
Brusle	nebo	Lyže	Brusle
Nova	nebo	Prima	Prima
Sladký	nebo	Slaný	Sladký
Gott	nebo	Kabáti	Gott
Noc	nebo	Den	Noc

Pár otázek ze soukromí :

Sport, který tě láká zkusit ?

Žádný mi nešel

Víme o tom.

Od kolika let hraješ fotbal ?

od 18:30

Před večerníčkem.

Jak často cvičíš ?

ob den jednou za rok

Rok jsem s tebou bydlela a ob den to vážně nebylo ani jednou za rok.

Co je pro tebe životní překážkou ?

Veronika Kubová

To jsem pro víc lidí:)

Co je tvým životním cílem ?

B- třída Kasouce = nesplnitelný

Neboj, dočkáš se.



Členové projektového týmu:

Karolína Černá, Aneta Slavičková, Veronika Straková, Jiří Krejčík, Lida Voříšková a naši nejmenší ☺.